

[Peder Jakobsen.]

overtage Jernbanen Nyborg—Faaborg, i alt Fald senest i 1949. Som det ogsaa er meddelt, er de stedlige Myndigheder og Institutioner stærkt interesserede i, at Færgeforbindelsen opretholdes, og jeg kan sige, at vi er særdeles tilfredse med, at Forbindelsen opretholdes baade som Passager- og Fragtrute. Det siger sig selv, at Forsendelsen af levende Kreaturer og andet Gods de to Landsdele imellem er langt hurtigere med Færgeforbindelsen end med Forbindelsen over Odense og Fredericia, ligesom man i Nyborg kan fordele Godstransporten over Faaborg—Mommarmark eller Fredericia, alt efter Behov, hvilket sikkert maa siges at være en Fordel.

Der er gjort den Indvending, at Færgeruten delvis er drevet med Tab, men Krigsaarene har været særlig vanskelige for Færgeforbindelsen, det gælder baade med Hensyn til Passagerer og Gods, og den Dag, Staten har baade Jernbanen Nyborg—Faaborg og Færgen Faaborg—Mommarmark, samt naar Materiellet er i samme gode Stand som alt øvrigt inden for Statsbanerne, tror jeg, Trafikken vil stige i ganske betydelig Grad, og dermed maa vi vel ogsaa have Lov til at regne med, at Økonomien forbedres.

Der er ogsaa rent menneskelige Hensyn at tage ved Statens Overtagelse af Færgeruten; jeg tænker paa det Personale, som har været beskæftiget ved Ruten tidligere. Jeg haaber, den højtærede Minister ser med Velvilje og Forstaaelse paa disse Mennesker, saa de ikke bliver daarligere stillet økonomisk end det øvrige statsbaneansatte Personale i tilsvarende Stillinger. De har haft et farefuldt Job under Krigen, og mange har arbejdet ved Ruten i Aarevis.

Det er mit Haab, at Forslaget vil give et tilfredsstillende Resultat, saa Færgeruten Faaborg—Mommarmark kan videreføres og Forbindelsen Fyn—Sønderjylland kan knyttes endnu fastere.

Aksel Larsen: Vi tilslutter os det her foreliggende Lovforslag, der jo er Resultat af et Arbejde og en Beslutning, der blev indledet af Samlingsregeringen i Sommer og forberedtes af den daværende Trafikminister.

Det er i det hele taget ganske hyggeligt, at vi nu kan begynde i den danske Rigsdag at tale om Forbedring af de indenrigske Trafiklinier, at det ikke er, som det var under Krigen og Besættelsen og Cementministerens Regime, at man var nødt til at beskæftige sig med udenrigske mere eller mindre nødvendige Trafikliniers Udbygning. Jeg underkender ikke Betydningen af, at

Danmark har gode Trafikforbindelser til Udlandet; det skal vi have. Men vi maa ikke overdimensionere dem, og der findes ogsaa en Række indenlandske Trafikproblemer, der skal løses, og her er vi ved et af dem.

Efter min Opfattelse er det ganske givet, at man ikke alene maa bibeholde Færgeforbindelsen Faaborg—Mommarmark, men at man maa have denne Forbindelse forbedret, saavel hvad selve Færgedriften angaar, som hvad angaar den gennemgaaende Forbindelse fra Sønderjylland til Nyborg og videre til Sjælland. Man maa imidlertid ogsaa tænke paa en gennemgaaende Forbindelse fra Sønderjylland over Faaborg—Mommarmark og Svendborg—Langeland til Lolland. Det kan naturligvis lade sig gøre baade for Passagerer og Gods at komme fra Sønderjylland til Lolland uden at skulle lægge Vejen op om Lillebæltsbroen, Nyborg—Korsør og Storstrømsbroen, men det er meget besværligt og tager i de allerfleste Tilfælde længere Tid, end det tager med den Forbindelse, der er nu. Jeg tror, der er et meget stort Behov for en saadan sydlig Trafikforbindelse igennem Danmark, og jeg henstiller derfor til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at interessere sig for dette Problem og se paa, hvad der kan gøres. Hvis det gaar saadan, som der er visse Planer fremme om, at man bygger en Bro og en Dæmningsforbindelse fra Svendborg til Langeland, rejser Problemet sig af sig selv til den Tid. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt vi skal have en saadan Bro og en Dæmningsforbindelse, men hvad man end gør, saa maa det være muligt at skabe en hurtigere og bedre gennemgaaende Forbindelse, end man har nu, og det bør man have under Overvejelse, naar man beskæftiger sig med Statens Overtagelse af Faaborg—Mommarmark.

Jeg ved, at Statsbanernes Generaldirektorat har haft nogle Betæneligheder i Anledning af Forslaget om Overtagelse af denne Færgeforbindelse. Disse Betæneligheder har i væsentlig Grad været af tariffmæssig Art; men jeg forstaaer, at dem er man kommet ud over, og de var heller ikke værre, end at Problemerne kunde løses. Endvidere havde man i sin Tid anført, at Rejsevejen egentlig ikke blev hurtigere, fordi Forbindelsen fra Faaborg til Nyborg og omvendt er relativt daarlig. Jeg gaar imidlertid ud fra, at man holder fast ved det Projekt, man har haft igennem mange Aar, at Staten nu selv skal overtage Driften af sin egen Jernbanestrækning Nyborg—Faaborg, og saa maa det være muligt at forbedre denne Rute, skaffe hurtigere og